

Dissabte, 5 de maig.

Avui toca comiat. Estem escrivint des del bus que ens porta a l'aeroport i aquí darrera hi ha un mar de llàgrimes desconsolades. No sé que els hi ha fet aquests menorquins però des del lloc on estem l'Evarist i jo no se senten més que plors. Portem una vintena de quilòmetres i això no hi ha qui ho pari.

Em sembla que aquests dies gastareu molt en telèfon i l'internet estarà col·lapsat. Seria convenient, per la salut emocional dels vostres fills, que aquest estiu passéssiu uns dies per Menorca, ells us ho agrairan molt. Vigileu una cosa, alguns d'ells estan pensant en repetir tercer per apuntar-se a la tercera edició del velo-bici.

La jornada de divendres va transcórrer per la costa nord de Ciutadella.

Era una etapa de conscienciació de la conservació del medi ambient. Vam fer una activitat de neteja d'una part del litoral anomenat es Pla de Mar. En poc més de mitja hora vam emplenar, entre tots, quatre bosses grans d'escombraries. entre tots no, faltaven dos ciclistes que van fer una part del recorregut en cotxe. Era l'últim dia i les forces s'estaven esgotant, feia dies que anaven en reserva i vam pactar que deixaven de fer aquest tram però que l'arribada a Ciutadella la faríem tots junts.

Més endavant vam trobar la platja d'Algaiarens, nosaltres li diem la Vall, on ens hi vam quedar a dinar, alguns, els més valents (o no) es van banyar. Encara que l'aigua continuava sent molt freda a ells continua sense importar-los gens. Mentre uns es banyaven i altres jugaven a futbol, n'hi havia que aprofitaven per estrènyer encara més els llaços establerts des de l'estada a Santa Coloma.

Per finalitzar l'etapa solament quedava arribar a Ciutadella. En principi la ruta estava dissenyada per fer un tros més de Camí de Cavalls però com que les forces anaven justes per molts ciclistes ens vam dividir i mentre uns feien la ruta sencera els altres tornaven per la carretera cap a Ciutadella. Abans d'arribar ens havíem de tornar a trobar i entrar tots junts fins l'institut. Tothom va arribar i ningú no es va fer mal. Això vol dir que hem acabat la setmana sense cap accident i amb els ossos sencers.

Alguns dels nostres ciclistes han patit molt per acabar cadascuna de les rutes i a l'última hi havia llàgrimes i tot però, la perseverància i la lluita contra el cansament i altres mals els ha fet superar prop de 170 quilòmetres de recorregut per Menorca en una setmana plena d'emocions i vivències que esperem que els sigui de profit a la vida.

A la nit, festa de comiat. Els que ho van voler van demostrar les seves habilitats artístiques en una vetllada plena de bones actuacions musicals. El pare d'en Joan Coll i un company seu el senyor Esteve acompanyats a la guitarra ens van fer un glosat que és una improvisació de versos cantats mantenint una conversa entre els glosadors.

Al final tots contents. Vam menjar una mica més de coca i pastes fetes per les mares i pares dels ciclistes ciutadellencs i vam estar parlant amb ells sobre els vostres fills i de la setmana que havíem passat allà. Tots coincidien en que ha anat molt i molt bé i estan molt contents d'haver tingut els vostres fills a casa.

Salut i velo

Evarist i Ignasi